

Kees Dutry van Haeften

Cornelis (Kees) Benjamin Dutry van Haeften is geboren op 17 december 1930 in Menado, NOI. Hij was de zoon van Jacob (Jaap) Dutry van Haeften (1896 – 1944) en Henriette Key (1900 - 1977). Ze trouwen op 23 maart 1923 en vertrekken naar Nederlands Indië. Ze kregen vier kinderen: Gijs (1923), Wies (1925), Jan (1927) en Kees (1930). Vader Jaap was president van de Landraad.

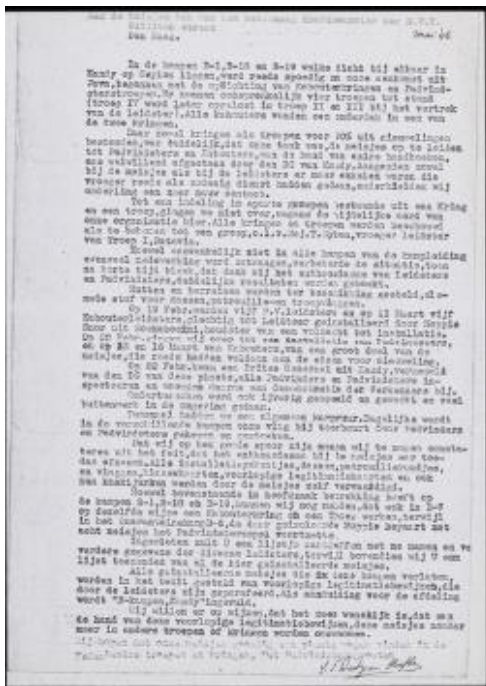
Als de Japanners Nederlands-Indië bezetten in 1942 wordt vader Jaap gevangen genomen. Gijs gaat in dienst en wordt krijgsgevangene. Jan wordt met zijn moeder, broer Kees en zus Wies eind 1942 geïnterneerd in een zogenaamde beschermde wijk, een omheinde woonwijk: De Wijk in Malang. In februari of maart 1944 worden zij per trein overgebracht naar het Japanse burgerkamp Lampersari, Semarang. Jan en Kees moeten later in 1944 naar mannen- en jongenskamp Bangkong, Semarang. Dit kamp was ondergebracht in het klooster en het internaat van het Klooster Bangkong in het oosten van Semarang aan de - straat Bangkong op Java. In eerste instantie was het een kamp voor vrouwen en kinderen maar tussen september 1944 en september 1945 was het een kamp voor jongens en (oude) mannen.

Na het einde van de oorlog in augustus 1945 hebben Wies en haar moeder weer contact met Jan en Kees. Jan overlijdt op 27 september 1945 alsnog aan de gevolgen van ondervoeding en daardoor veroorzaakte ziekte. Kees, Wies en hun moeder gaan per troepentransportschip van Semarang naar Batavia en komen hier Gijs weer tegen, met wie zij sinds 1942 geen contact meer kregen. Wies werd actief bij de medische dienst van het Tjikini-ziekenhuis in Batavia. Zijn vader Jaap blijkt een jaar eerder op 6 april 1944 in Lawang overleden te zijn.

Vanuit Batavia gaan ze naar Colombo op Ceylon en vanuit daar komen ze terecht in het repatriëringkamp bij Kandy. In Kandy waren verschillende kampen waar Nederlanders verbleven voor ze gerepatriëerd werden naar Nederland. Wies kwam met haar moeder en broertje terecht in kamp B1. Het kamp lag 10 km ten oosten van de plaats Kandy, het bevond zich op een cacao-onderneming, in een heuvelachtig terrein, 600 meter boven zeeniveau. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het gebruikt door het Britse leger; Lord Louis Mountbatten had hier zijn hoofdkwartier. In B1 was een kamp HBS met 250 en een lagere school met 500 leerlingen. Er was een tekort aan lesmateriaal maar iedereen was erg enthousiast om weer les te krijgen. Wies volgt actief de lessen want ze wil niet weer een hulpje in de ziekenboeg worden.

Voor ontspanning buiten de school neemt de padvinderij een eerste plaats in. In de kampen B 1, B 18 en B 19, die dicht bij elkaar in Kandy liggen werd al snel na aankomst uit Java begonnen met de oprichting van Kabouterkringen en Padvindsterstroepen. Er kwamen vier troepen tot stand. Troep 4 werd, na het vertrek van de leidster, verdeeld over troep 2 en 3. Alle kabouters vonden onderdak in één van de twee kringen. Omdat 90% van de

padvindsters nieuwelingen waren, was het belangrijk om de meisjes op te leiden tot padvindsters en kabouters. De districtscommissaresse van Kandy stelde handboeken beschikbaar. De leidsters onderhielden nauw contact omdat ook hier veel nieuwelingen bij waren. Omdat de Nederlanders maar tijdelijk op Ceylon zouden blijven, werd besloten dat de kringen en troepen allemaal tot één groep zouden behoren onder leiding van Catharina Eyken, vroeger leidster van troep 1 in Batavia.

Niet in alle kampen was er in het begin voldoende medewerking, maar dit veranderde toen bleek dat door het enthousiasme van de leidsters de activiteiten positief uitpakten voor de meisjes. Op 19 februari 1945 werden vijf padvindstersleidsters en op 11 maart vijf kabouterleidsters plechtig tot leidster geïnstalleerd door Hoppie Snor uit Soekaboemi. Ze

was houdster van een volmacht tot installatie. Eén van deze leidsters was Wies Dutry van Haeften en ze werd hoppie van een troep. Later in maart werden kabouters en padvindsters geïnstalleerd. Naast padvindsters werden ook groepen voor jongens opgericht. Kees is

begonnen als assistent patrouille leider. Omdat er nog veel gebrek is aan materiaal worden de installatietekens, dassen, patrouillerondjes, vlaggen, klassekarten, voorlopige legitimatiekaarten en de kaki jurken door de meisjes zelf gemaakt.

Ook in kamp B7 werd een kabouterkring en troep opgericht en in het quarantainekamp B8 begon hoppie Henriette Beyaert-Drost met 8 meisjes met het padvindersspel.

Wies schrijft in mei 1946 een brief aan de 'Meisjes tak van het Nationaal Hoofdkwartier der N.P.V., Billitonstraat, Den Haag', over de situatie van de padvinderij in de kampen te Kandy op Ceylon. Ze sluit af met: *Wij hopen dat de meisjes spoedig een plaats mogen vinden in de Nederlandse troepen en kringen.*

Kees trouwde na de oorlog met Elizabeth Frederika Waldkötter. Hij werd werkvoorbereider bij de Hoogovens in IJmuiden. Kees is overleden op 10 september 1996 in Heemstede.

Meer informatie

[Lampersari \(japanseburgerkampen.nl\)](http://Lampersari(japanseburgerkampen.nl))

Jacob Dutry van Haeften - Historische gegevens en stambomen - MyHeritage

[Namenwand.pdf \(vrouwenkampen.nl\)](http://Namenwand.pdf(vrouwenkampen.nl))

[Semarang \(japanseburgerkampen.nl\)](http://Semarang(japanseburgerkampen.nl))

[Bangkong \(japanseburgerkampen.nl\)](http://Bangkong(japanseburgerkampen.nl))

[Japanse vrouwenkampen \(geni.com\)](http://Japanse vrouwenkampen(geni.com))

[Jacob Dutrij van Haeften \(1896 - 1944\) - Genealogy \(geni.com\)](http://Jacob Dutrij van Haeften(1896 - 1944) - Genealogy(geni.com))

[Brief moeder van Haften - Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Padvinderij - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Brief aan Meisjestak - collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[BAT-fabriek \(B\) \(bersiapkampen.nl\)](#)

[Colombo \(bersiapkampen.nl\)](#)

[Online Familieberichten; Overleden: Elizabeth Frederika Waldkötter \(14-04-2016\) \(online-familieberichten.nl\)](#)

[Jesse-Haye - User Trees - Genealogy.com](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.